

SILVIA FORNÓS
TARRAGONA

Manel Margalef (Amposta, 1963) va assumir a principis d'any la direcció del Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona (MAMT) després de resultar seleccionat en el concurs públic per cobrir la plaça de cap de secció d'aquest equipament cultural. Margalef és Doctor en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i llicenciat en Història de l'Art per la mateixa universitat. L'ampostí ha estat professor a l'Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Tarragona i professor associat al departament de Pedagogia de la URV. L'any 1991 va rebre el premi de Pintura Biennial d'Amposta, en 1996 el XXVIII Premi Julio Antonio d'Escultura de la Diputació de Tarragona i l'any 2003 el Premi IV Biennial d'Arts Plàstiques Rafael Botí. Al llarg de la seva trajectòria artística, ha exposat la seva obra en diferents espais i galeries d'àmbit nacional i internacional.

Com encara el repte al capdavant de la direcció del Museu?

Amb molt d'interès i expectació. Si bé el principal objectiu del Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona se situa en l'estudi, la conservació i la difusió de l'obra i dels artistes del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre, en un futur pròxim, haurà d'aprofundir en el desenvolupament d'una mirada renovada que li permeti continuar treballant per l'excel·lència en les seves funcions i en el desenvolupament actiu de totes les tasques que li pertoca realitzar com a servei públic. En aquesta línia, la voluntat és continuar aportant valor al fons del museu i a la seva col·lecció, compartir objectius amb un nou programa d'activitats adaptat d'acord amb les noves realitats, que treballarà en aportar la coherència necessària a tot aquest projecte.

La seva trajectòria com es veurà reflectida en la gestió del MAMT?

La meua trajectòria professional ha girat sempre al voltant de l'art, l'educació i la pedagogia artística i per tant em trobo en un bon moment per encarar la direcció del Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona. Endegar aquest projecte em permetrà annexar tot aquest bagatge a l'estructura i programació del Museu, un repte per treballar i posar en qüestió tots aquells trets més significatius que ens ajudaran a reformular objectius i fomentar la cohesió de les diferents propostes, donant més visibilitat als/les artistes i als projectes que més interès acabin despertant al nostre territori.

Quines són aquestes activitats?

Una és el mateix servei pedagògic, una activitat transversal, vital per al nostre projecte, que aglutina

Manel Margalef ha exposat la seva obra en espais i galeries d'àmbit nacional i internacional. FOTO: PERE FERRE

una font diària de sinèrgies per canalitzar els aspectes principals de l'aprenentatge artístic com a línia de treball en l'obertura del Museu cap al territori.

Mitjançant la pedagogia artística generem nous mecanismes en la manera de veure i entendre les obres i noves fórmules per acostar el llenguatge artístic als diferents públics. Altres maneres de mirar i d'entendre les mirades que ben segur ens poden ajudar a explicar/explicar-nos millor, tots els significats d'aquest complex llenguatge.

S'ha de treballar fort.

Sí, hem de continuar dipositant tota la confiança en aquest servei com a eix vertebrador i font d'alimentació del mateix Museu. Explorar les diferents possibilitats de treball amb tota la diversitat de públics, comporta haver d'abordar les diferents etapes formatives fins a la resta de col·lectius socials amb

una proposta inclusiva i oberta a tothom.

En què ajuda aquesta xarxa?

Una bona estructura cultural s'ha de poder fonamentar en sumar esforços i en l'assoliment d'aquelles estratègies necessàries que ens permetran construir un relat coherent en favor de la presentació i la projecció dels nostres artistes, com de les propostes i projectes que duren a terme. Per aquest motiu, és molt important sentir-nos compromesos amb la seva projecció, com en la col·laboració amb altres espais de Catalunya, o de la resta de l'àmbit nacional i internacional.

Com ebrenc, des del Museu es fixarà més la mirada cap a les Terres de l'Ebre?

Vinc d'un territori important i reconegut pel seu gran nombre d'escultors i artistes, tot un degoteig de figures rellevants que des de finals del segle XIX han anat deixant el seu rastre en el decurs de la nostra història i que com a Museu tenim al deure de protegir i museografiar. Des de les Terres de l'Ebre s'ha fet també un gran esforç per donar visibilitat a diferents propostes en relació amb l'art contemporani. Des de l'edició de diferents premis i Biennals fins a la consolidació de Lo Pati com a Centre d'Art són molts els festivals que estan tenint cabuda en la seva geografia, Deltebre Dansa, Eufònic, mÓNFILMAT, Femme in Arts, Bouesia, A Cel Obert, o la mateixa BIAM podrien destacar entre els més importants i de gran valor pel nostre territori.

És ara el moment de destacar artistes com Jujol i Miró?

Des del MAMT hi ha interès per començar a treballar amb el disseny d'un nou projecte museogràfic que situï el seu principal objectiu en la reformulació del concepte de la modernitat a Tarragona a través de les tres figures principals, màxims referents

d'aquest període al territori: Julio Antonio, Josep Maria Jujol i Joan Miró, veritables artífexs i precursors d'aquest canvi. Des dels seus respectius àmbits d'influència, començarem a estudiar totes aquelles possibles sinèrgies que s'han generat al voltant de les seves obres i de la seva relació amb els diferents indrets del territori.

Els artistes emergents quin suport trobaran en el MAMT?

Per la programació del 2021, estem estudiant la fórmula per encabir, en un dels espais del Museu adequat per a les exposicions temporals, una proposta de programació amb aquelles propostes més rellevants que puguin actuar com un veritable termòstat a l'hora de programar o contra programar, de forma alternativa, aquells projectes que ens ajudin a prendre les pulsacions a tot allò que pugui interessar al carrer.

Quins canvis està experimentant el món de l'art?

Ens trobem en un moment convuls i davant d'un mercat continuament fluctuant. Els referents es treballen en l'àmbit internacional en esdeveniments molt concrets i amb elaborats girs de timó que molts cops ens dificulten controlar totes les figures del tauler on, cada cop més, les diferències estan molt descompensades.

Segurament el més apassionant dintre d'aquest món ho trobarem en les innumerables possibilitats de poder elaborar el nostre propi discurs fonamentat en la mateixa subjectivitat artística, en les dificultats davant de poder d'establir pronòstics o en l'impossibilitat de recrear-te davant de qualsevol guió establert. Però, independentment de totes aquestes fluctuacions, hem de poder continuar treballant de forma propera a la realitat que coneixem, que ens preocupa i amb tot el que ens aporta, perquè de la nostra mirada naixerà el relat per poder contemplar la història.